

A black and white cartoon illustration of a pirate character. The character has a large, wide-brimmed hat with a skull and crossbones on the band. He has a large, toothy grin and is wearing a striped shirt. He is holding a stack of papers or a book. The text is written on banners that appear to be part of the character's outfit or the papers he is holding. At the bottom, there are two small, white, rabbit-like creatures.

TREMURICI!

Piratul

care

se teme

de

ABSOLUT ORICE

T!UU!

T!UU!

TREMURICI!

Piratul care se teme de ABSOLUT ORICE

DE ANNABETH BONDOR-STONE

ȘI CONNOR WHITE

ILUSTRĂȚII DE ANTHONY HOLDEN

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE
RALUCA COPĂCEANU

POVESTIRE BAZATĂ PE O IDEE FOARTE
AMUZANTĂ A LUI

HARRISON BLANZ,

9 ANI

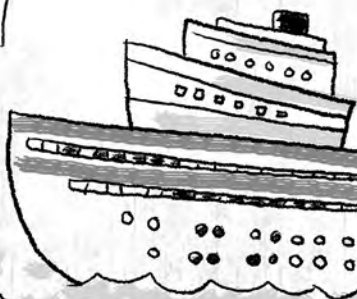

CORINT BOOKS

SPRE RÂVNITA
COMOARĂ A
PIRAȚILOR ?

ȚIUU!
ȚIUU!

• STĂPÂNA USCATULUI
PORNEȘTE LA DRUM!

Redactor: Adelina Dragomir
Tehnoredactor: Cristina Gvinda

Annabeth Bondor-Stone & Connor White
SHIVERS! THE PIRATE WHO'S AFRAID OF EVERYTHING

Text copyright © 2015 by Annabeth Bondor-Stone and Connor White
Illustrations copyright © 2015 by Anthony Holden
Published by arrangement with HarperCollins Children's Books, a division of HarperCollins Publishers.

Cover illustration ©2015 by Anthony Holden
Cover design by Joe Merkel

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii CORINT BOOKS. CORINT JUNIOR este marcă înregistrată.

ISBN: 978-606-793-759-6
Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.

NEW
JERSEY

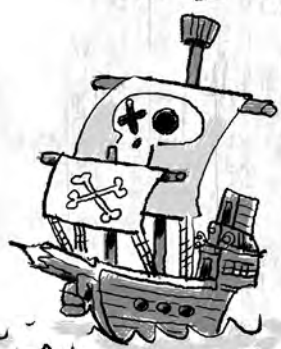
Pentru Harrison și Charlie

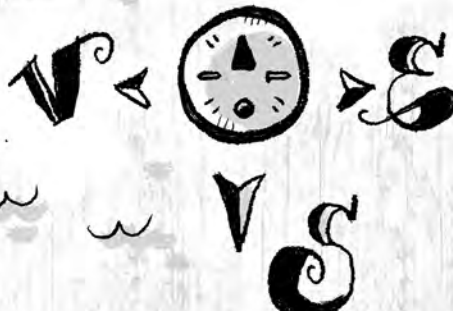
• APE INFESTATE
CU RECHINI

• CALAMARUL URIAȘ

• CĂPITANUL
ÎȚI-BAGĂ-DEGETUL-
ÎN-OCHE

ΤΙΣΣ-ΤΙΣΣ

ΤΙΣΣ-ΤΙΣΣ

TIUU-TIUU

TIUU-

ΤΙΣΣ-ΤΙΣΣ

ΤΙΣΣ!

CAPITOLUL UNU

ȚIUU-ȚIUU! ȚIUU-ȚIUU!

Piratul Tremurici s-a ridicat din pat și a strigat:

— AH! ÎNCĂLCARE A PERIMETRULUI!

A țâșnit din pat și s-a uitat panicat prin cabină.

Știa că acel sunet însemna că undeva pe corabia sa de pirat exista un pericol.

ȚIUU- ȚIUU! ȚIUU- ȚIUU! s-a auzit în continuare sunetul.

Tremurici a mers împleticit pe coridorul corabiei cât de repede a putut, jelindu-se:

— ZĂVORĂȚI UȘILE! ÎNCĂRCAȚI TUNURILE! CURĂȚAȚI PUNTEA!

Tremurici știa că era timpul să înceapă punerea în aplicare a Planului de Atac de Urgență.

Mai întâi, și-a pus în grabă casca.

Apoi, și-a întărit zidurile fortului.

În cele din urmă, l-a apucat de braț pe Albee, secundul lui, în care avea cea mai mare încredere.

A sărit în fort, strigând:

— Arată-ți chipul, lașule și afurisitule!

Dar nimeni nu i-a răspuns.

Singurul sunet era acel ȚIUU- ȚIUU! ȚIUU-ȚIUU! constant.

Tremurici s-a întors spre Albee și i-a spus:

— Poate că nu suntem atacați... poate este...

FURTUNA CEA MARE!

Tremurici a sărit din fort și a început să dea ture în fugă, țipând:

— **AJUSTAȚI PÂNZELE!**
BLOCAȚI INTRĂRILE ÎN
CORABIE! CURĂȚAȚI
PUNTEA DIN SPATE!

Apoi a alergat la hublou să vadă ce distrugereri a produs uraganul acela enorm!

Dar cerul era senin și albastru. Nu se zărea nici măcar un nor.

Zgomotul nu se oprea. ȚIUU- ȚIUU! ȚIUU-ȚIUU!

Cu privirea înfricoșată, Tremurici a urlat pe geam:
— E UN ATAC EXTRATERESTRU! E SFÂRȘITUL LUMII! E...

Tremurici s-a făcut mic într-un colț, lângă pat, și și-a dat seama de unde provenea de fapt acel sunet.

— ...CEASUL MEU CU ALARMĂ! a strigat.

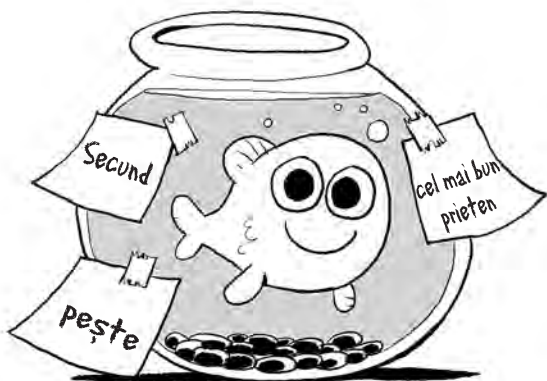
Cu o mișcare curajoasă, Tremurici și-a ridicat brațul și a izbit butonul de amânare a alarmei! Țiuitul s-a oprit. Tremurici a oftat ușurat.

— Ei bine, a fost destulă aventură pe ziua de azi, a spus. Ce bine ar fi fost să nu mi se întâmple asta în *fiecare* dimineată!

Acum era timpul ca Tremurici să pună capăt Planului său de Atac de Urgență. Și-a dat jos casca de protecție, care era de fapt un castron mare de supă. Și-a demolat fortul, care era de fapt o grămadă de perne înfășurate într-o păturică.

I-a dat lui Albee un pumn de fulgi pentru pești. Vedeti voi, Albee este un pește și prietenul cel mai bun al lui Tremurici.

Tremurici tocmai voia să se spele pe dinți, când, deodată, și-a simțit stomacul de parcă ar fi înghițit un bol întreg cu omizi.

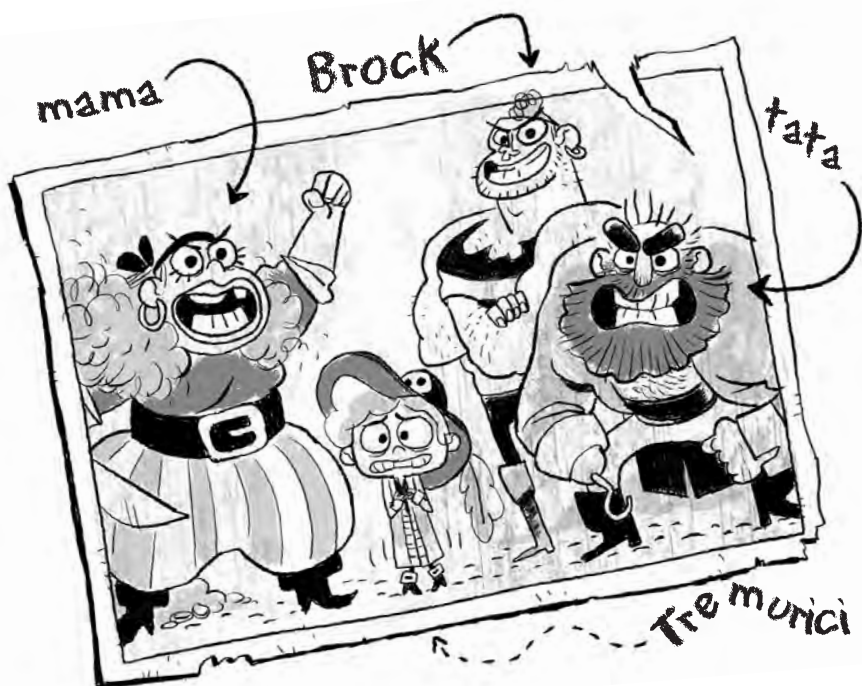
— Mi-e teamă că am rău de mare, a gemut el către Albee.

Dar în realitate, era imposibil ca Tremurici să aibă rău de mare. Ca toți pirații, Tremurici trăia pe o corabie. Însă, spre deosebire de toți pirații, corabia lui nu a fost niciodată pe mare. Era acostată pe nisip pe plaja din New Jersey. Corabia de pirat a lui Tremurici nu a fost niciodată pe mare, pentru că Tremurici era complet îngrozit de mare. De fapt, Tremurici era îngrozit de orice avea de-a face cu pirateria. Era o problemă *adevărată*.

Tremurici provenea dintr-o familie de pirați celebri. Mama lui era cunoscută ca „Tilda Persecutoarea“, deoarece o dată a legat și a luat peste picior o întreagă armată de creaturi maritime feroce, fără să iasă deloc la suprafață să ia aer! Tatăl lui era cunoscut ca „Bob“, pentru că numele lui era Bob. Dar Bob era și el un pirat grozav!

Tremurici avea un frate mai mare și curajos, pe nume Brock. Lui Brock îi plăcea să fie pirat

și nu-i era frică de nimic. Brock și Tremurici nu aveau nimic în comun. Când s-a născut Tremurici, părinții l-au numit după expresia piraterească „Cutremura-s-ar și face-s-ar bucăți corabia!“. Acum, Tremurici avea unsprezece ani și numele său îl reprezenta perfect, pentru că își petrece majoritatea timpului înspăimântat de tot felul de lucruri, tremurând și dârdâind într-un colț.

Iar dimineața asta a fost la fel. În timp ce Tremurici se uita prin hubloul de la dormitorul lui spre plajă, spera să vadă corabia de pirați a părinților

lui, *Prăduitoarea*, legănându-se pe valuri. De câte ori părinții lui se întorceau dintr-o misiune piratească, întotdeauna primul lucru pe care îl făceau era să arunce ancora la mal și să meargă de-a lungul plajei să îl viziteze pe Tremurici, sperându-i în cale pe toți cei veniți să se bronzeze. Apoi, îi povesteau lui Tremurici despre toate aventurile lor de pirați.

Tremurici și-a mijit ochii spre soare, uitându-se cât de departe putea, dar *Prăduitoarea* nu era de zărit nicăieri. Se gândea că familia sa ar fi trebuit să se fi întors până acum.

— Bănuiesc că uneori aventurile durează mai mult decât te aștepți, a spus.

A ridicat din umeri și a decis să își înceapă ziua. S-a încălțat cu papucii săi cu iepurași și a mers cu pași ușori până în bucătărie, cărându-l cu el pe Albee, cu tot cu acvariul său.

— Mama îmi zice tot timpul că micul dejun este cel mai bun mod de a-ți începe ziua.

Albee și-a mișcat înotătoarele în semn de aprobare.

Tremurici a pus o pungă mare de popcorn în cuptorul cu microunde și și-a acoperit urechile până ce pocnetul a încetat. Apoi a pus popcornul într-un vas și și-a început munca.

El și Albee se aflau în toiul unei aventuri fantastice și periculoase de prindere și înlăturare cu grijă a unei buburuze care se târâse în cizma lui Tremurici săptămâna trecută. După cum vă puteți imagina, aventura se încheiase cu Tremurici ghemuindu-se de frică într-un colț.

Astăzi a decis să încerce din nou, coborând o frunză în cizmă pentru a scoate mica insectă. Dar imediat ce reuși să își pună mănușile de protecție, un porumbel ateriză pe pervaz cu un fâlfâit. Tremurici se agita, scoțând un sunet care era undeva între un chițait și un râgâit.

— Nu veni mai aproape,
porumbelule! l-a avertizat.

Dar porumbeii nu sunt buni ascultători.
Porumbelul și-a desfăcut aripile și și-a luat zborul, răsturnând margaretele lui Tremurici de pe pervaz, care s-au izbit de pământ. Zbura în cercuri prin bucătărie, spulberând farfuriile, spărgând pahare și împrăștiind popcorn peste tot.

În cele din urmă, porumbelul a aterizat pe frigider, iar Tremurici a oftat ușurat.

— Cât pe ce! Am crezut că zbura chiar spre...
CAPUL MEU! urlă Tremurici, în timp ce porumbelul decolă din nou și zbură chiar spre capul lui, gângurind și fluturându-și aripile nebunește.

Tremurici își ridică mâinile.

— Mă predau! Poți să iei tot popcornul pe care îl vrei!

În ultima secundă, porumbelul a virat pe lângă Tremurici și a aterizat pe masă. Și-a întins picioarul și Tremurici a observat că avea o scrisoare legată de el.

— O, ești un porumbel voiajor! a oftat Tremurici. Trebuie să nu mai presupun că orice porumbel vrea doar să îmi fure popcornul.

Tremurici a dezlegat sfoara, a deschis scrisoarea și a început să citească:

Pentru dragul nostru fiu, Tremurici...

Tremurici a sărit în sus de bucurie.

— E o scrisoare de la mama și de la tata! Abia aștept să aud câte comori au furat!

A continuat să citească.

Ne este atât de dor de tine! Ai luat micul dejun azi? Sperăm că ești bine. Noi ne simțim GROAZNIC! Eram într-o misiune piraterească pe Mările din Est. Totul mergea bine până când am fost capturați pe o insulă îndepărtată. Locul ăsta e ceva cum n-ai mai văzut niciodată, Tremurici! Este invadat de hârciogii de care mai bine ți-ai feri botul! Și cu toții venerează un uriaș verde măreț!

Tremurici s-a întors către Albee și i-a spus:

— Asta e groaznic! Ar fi bine să îl chem pe fratele meu curajos, Brock. El va putea să îi salveze! Voi face asta de îndată ce termin de citit. Păcat că pe alocuri cuvintele sunt șterse de apă.

Tremurici a citit mai departe.

Ca să știi, deja l-am chemat pe fratele tău curajos, Brock. A venit și a încercat să ne salveze, dar acum e și el capturat.

Ești ultima noastră speranță, Tremurici.

Ai aici instrucțiunile detaliate ca să poți ajunge la insulă. Băiete, chiar sper ca porumbelul voiajor să nu își facă nevoile

fix peste partea asta. În primul rând,

găsește Carnavalul. Când ajungi acolo,

du-te la Voiajorul Voios și ia harta...

Restul era acoperit de găinaț de porumbel.

— O, scârbos! a spus Tremurici, aruncând o privire încruntată spre porumbel. Mulțumesc

mult, porumbelule! Ai stricat biletul. Ai avut tot oceanul la dispoziție și ai ales să îți faci treaba pe scrisoarea asta... AȘTEAPTĂ!

Ochii lui Tremurici mai că i-au ieșit din orbite când și-a dat seama ce înseamnă scrisoarea.

— Familia mea a fost capturată și eu sunt unica lor speranță din toată lumea!

Tremurici știa că trebuia să facă ceva să își salveze părinții. S-a îmbrăcat cu paltonul lui lung de catifea și și-a pus pălăria de pirat cu pană. Și-a luat pantalonii, mari și bufanți, pe care majoritatea piraiților îi folosesc să își depoziteze comorile, dar Tremurici îi folosește să își depoziteze popcornul. Și-ar fi luat și cizmele de pirat, dar buburuza era încă înăuntru, așa că a rămas în papucii cu iepurași. Oricum erau mai confortabili.

L-a pus pe Albee într-o pungă cu fermoar plină cu apă (modul preferat de călătorie al unui pește). L-a hrănit cu o masă cu trei feluri de mâncare, care a constatat dintr-un fulgișor pentru pești, încă un fulgișor pentru pești și... un ultim fulgișor pentru pești.

Erau pregătiți de plecare.

A inspirat adânc și a ieșit pe ușa din față.

Pe când făcea primul pas de pe corabie, un val masiv l-a izbit în cap!

— AHHH! Mă înec! a strigat Tremurici. Aju-tor! Nu știi să înot!

Și-a agitat cu disperare brațele uscățive, încercând să rămână la suprafață, până când și-a dat seama, cu voce tare:

— O, e doar ploaie!

Și-a luat umbrela și a pornit în călătoria sa înspăimântătoare. Știa că începea o aventură fantastică. Va fi nevoit să înfrunte vremea potrivnică și să țină piept necunoscutului întunecat și înfricoșător. Va fi nevoit să treacă de patru intersecții până la secția de poliție și să vadă dacă Șeful de Poliție Tronc-și-Bonc va merge să îi găsească părinții.

SFÂRȘITUL CAPITOLULUI UNU

SAU

NU?!?!

Ba este.

